

**ІНФОРМАЦІЙНИЙ
ВІСНИК**
Лосинівської
об'єднаної
територіальної
громади

ВІСНИК

Випуск 1
Грудень 2018 р.

Лосинівської громади

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ!

Ось і відходить у минуле ще один рік, сповнений надій і тривоги, перемог та складних випробувань, здолання перешкод та здійснення планів. Дозвольте мені від себе особисто та від імені виконавчого комітету Лосинівської селищної ради привітати вас з наступаючим Новим роком та Різдвом Христовим! Ми знову перегортаємо ще одну сторінку нашого життя, нашої історії. Рік, що завершується - рік непростий, рік очікувань та певних змін, але він збагатив нас новим досвідом, згуртував і дав можливість створити всі умови для подальшого розвитку нашої громади. Тому сьогодні я хочу висловити слова щирої подяки всім, хто своєю наполегливою працею допоміг реалізувати в 2018 році чимало суспільнозначущих проектів та завдань. Сподіваюся, що любов до нашої громади, прагнення зроби її кращою, буде і надалі одним із головних пріоритетів на майбутнє. А тісна співпраця та взаємоповага одне до одного стануть його міцним фундаментом.

Тож нехай рік, що наступає, приходить до нас під знаком миру і добра, любові і поваги до ближнього, буде роком чистих помыслів і добрих справ на нові здобутки і приємні події. Бажаю усім міцного здоров'я, щастя, добробуту, душевного спокою, віри в процвітання нашої громади та України в цілому, впевненості у власні сили та краще майбутнє. Нехай збуваються мрії, нехай удача і благодать приходять у кожен дім!

З наступаючим Новим роком та Різдвом Христовим!

З повагою, Володимир АНДРІЄЦЬ
селищний голова

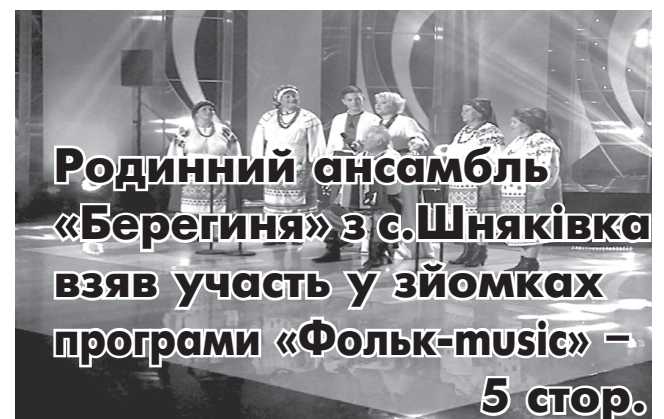
З Різдвом Христовим та наступаючим Новим роком!

Про розвиток
Лосинівської громади –
2 стор.

Волонтер Корпусу
Миру США Білл Олсен
у Лосинівці –
3 стор.

Родинний ансамбль
«Берегиня» з с.Шняківка
взяв участь у зйомках
програми «Фольк-music» –
5 стор.

Ми повинні вчитися жити в громаді

Шановна громадо,
земляки, друзі!

Без перебільшення скажу, сьогодні у нас історична подія: вийшов у світ перший номер «Вісник Лосинівської громади» – друкованої газети Лосинівської об'єднаної територіальної громади.

Дата появи газети — грудень, 2018 року.

Зима — це завжди холод. Холод буденщини зараз і в душах людей. Безробіття, інфляція, війна... Безнадія і втрата віри — ось його складові.

Та спробуймо на мить відкласти в сторону реалії часу і задуматися над майбутнім. Життя лежить перед нами, як оцей сніг — чистий і рівний. Впевнений, від нас буде залежати, який шлях проробимо на ньому: чи слід лишимо, чи протоптані стежини, чи широкі магістралі.

Не буду літати у надхмар'ї, будувати піщані фортеці... Скажу просто і зрозуміло: ми повинні вчи-

тися жити в громаді. Відчувати, що ми люди однієї долі, одного характеру, одного прагнення.

Думаю, що в цьому нам буде активно допомагати наша газета.

Нам потрібен живий діалог з читачем, його точка зору на актуальні проблеми нашого громадського життя, на шляхи вирішення проблем. Я не лукавлю. Це так. Зізнаюся: щоденно потрапляю у найрізноманітніші ситуації і розумію, що просто не можливо скласти правила на всі випадки життя. І все ж є одне універсальне правило, яке допомагає за будь-яких обставин зорієнтуватися, як діяти. Поважати точку зору іншого, навіть якщо ти з нею і не згоден. Боятися в собі душевної глухоти. Прагнути бути чесним і чуйним до людей. Словом, поважати людей.

У нашій громаді є вже певні досягнення, є й проблеми. І є також пошук шляхів їх вирішення. Ми напередодні створення стратегії розвитку громади. Для когось, можливо, цей документ — пустий звук, для мене ж — дороговказ у роботі, план дій на майбутнє.

Хочу зобов'язати нашу газету широко інформувати жителів громади про наші здобутки, корисні починання, проекти, заходи. Не оминаючи, зрозуміло, і болючих питань, які потребують негайного вирішення.

Думаю, що «Вісник Лосинівської громади» перетвориться на трибуну депутатів нашої громади. Шановці обранці! На шпальтах газети звітуйте про пророблену роботу, порушуйте питання, які, на вашу думку, важливі для нашої громади зараз. Пропонуйте шляхи їх вирішення. Пам'ятайте, від вашої активної депутатської позиції залежатиме рух громади вперед.

Читачеві, без сумніву, буде цікаво дізнатися про роботу громади з інвесторами, що діють на території

нашої громади, про діяльність центру первинної медико-санітарної допомоги, нашу соціальну роботу, культуру...

У селах громади багато талановитих майстрів на всі руки, малярів, умільців, виконавців народних пісень, поетів і просто — сумлінних, роботящих людей. Хай дізнається про них наш читач.

Ми проймаємося турботою про молоде покоління. Чим воно зараз живе? Які інтереси, уподобання має? Як покращити дозвілля юнаків та дівчат? Дискусії на цю тему для нашої газети теж повинні бути актуальними.

Дорогі читачі! Я з особливою увагою ставлюся до сильних і мужніх захисників нашої Вітчизни. На їх прикладі, переконаний, ми повинні виховувати молоді покоління, готувати їх до захисту України. Тому ставлю газеті чергове завдання: розповідати про земляків — мужніх захисників суверенітету України, їх героїзм і благородство.

Хочу, щоб на шпальтах нашого друкованого видання рясніла інформація про наших славних земляків, їх життя і здобутки в праці. Щоб читач мав змогу відчувати подих історії, сивої давнини, дізнаватися про звичаї і традиції рідного краю.

Турбують жителів громади й питання екології, впорядкування територій. Як вирішити їх нам на користь? Усіх бажаючих висловити свої пропозиції запрошуємо до участі у дискусійному круглому столу на сторінках нашої газети.

Як бачимо, поле діяльності для нашого «Вісника Лосинівської громади» велике. Тож, рідкоколегіє, не гаючи часу, за роботу!

Володимир АНДРІЄЦЬ,
Лосинівський селищний голова

Шановні жителі
Лосинівської громади!

До Лосинівської об'єднаної територіальної громади увійшли дев'ять населених пунктів, які об'єдналися навколо селища Лосинівка. На території громади проживає 6343 жителів.

Нині наша країна та всі ми переживаємо нелегкі часи. Часи боротьби та гартування нової якості держави, нової якості народу, нової якості стосунків між державою та людьми. Зміни торкнулися усіх сфер суспільного життя. І ми не залишилися осторонь.

Попередні два роки були важкими. Нам довелося провести об'єднання не на папері, а в реальності. Перше, що ми зробили — це визначилися з пріоритетами розвитку нашої громади: надання якісних освітніх послуг, відновлення дорожнього покриття, вуличного освітлення, надання соціальних послуг та зміцнення бази комунального підприємства.

Зупинимось більш детальноше на результатах нашої роботи за 2017-2018 роки.

Роботу в громаді розпочали з ремонту Лосинівської опорної школи. У центральному корпусі старі вікна замінили на нові пластикові, утеплювали фасади корпусу №2, практично заново

вобудували спортзалу, душові, туалети та роздягальню; відремонтували кімнату для спортивного інвентарю, замінили дах.

Окрім Лосинівської опорної школи у громаді є ще три школи (Лосинівська ЗОШ І ст., Сальненський НВК «ЗНЗ-ДНЗ», Шатурський НВК «ЗНЗ-ДНЗ») та дитячий садок «Сонечко». Після об'єднання у всіх закладах проводяться поточні ремонти. У Сальненському НВК розпочалися встановлення внутрішніх

роботи по туалетах.

Культура та спорт також не стоять осторонь нашої громади. Всі культурно масові заходи в нашій громаді не проводяться без концертних програм. За кошти місцевого бюджету було проведено косметичні та поточні ремонти

закладів культури. У Лосинівському Будинку культури відремонтовано сходди. Проведено опалення сільських клубів в с. Шняківка та с. Сальне.

Постійно виділяються кошти для підвозу учнів Лосинівської ОТГ до місць проведення спортивних змагань серед шкіл Ніжинського району. Також був закуплений необхідний для занять фізичною культурою спортивний інвентар в школи Лосинівської ОТГ.

Відносно благоустрою громади:

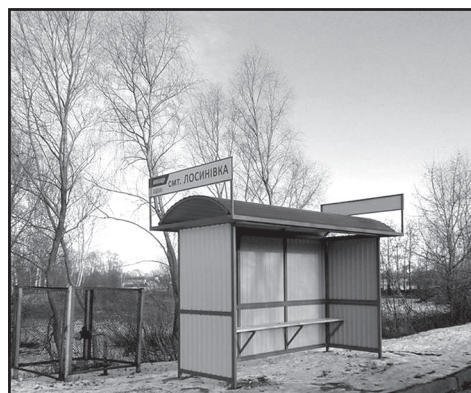
1. Для чищення доріг громади був придбаний для комунального підприємства «Промінь» Лосинівської об'єднаної територіальної громади трактор та сніговий відвал — 562,300 грн.;

2. Встановлені сміттєві контейнери для роздільного збору твердих побутових відходів;

3. У 2017 році проведено ремонт доріг комунальної власності на суму 1246618,85 грн. У 2018 році

продовжується ремонт доріг в с.Шатура. ПП «Агропрогрес» допомогло у частковому ремонті дороги по с.Погребець, ТОВ «Агронадія» — по с. Шняківка, СТОВ «Рід» — по с. Сальне.

З державного бюджету для ремонту дороги обласного підпорядкування передані кошти в бюджет Чернігівської області. Як наслідок, проведено ремонт

доріг «Велика Дорога — Лосинівка», «Лосинівка — Шняківка — Сальне», «Талалаївка — Погребець — Лосинівка».

В 2019 році на окремих ділянках буде проведено ремонт доріг «Талалаївка — Погребець — Лосинівка», «Лосинівка — Рівчак Степанівка», «Лосинівка — Шатура», «Лосинівка — Галиця».

4. Відновлено вуличне освітлення в смт. Лосинівка по вулиці Пушкіна, вул. Київська, вул. Коцюбинського за рахунок місцевого бюджету Лосинівської селищної ради. Завдяки підтримці депутата обласної ради Шматка М.М. було відновлено освітлення по вул. Гетьманська смт. Лосинівка. Завдяки депутатам селищної ради Івашку А.В., Прокопенку І.Г., Барилу М.О. проведено реконструкція освітлення в населених пунктах Погребець, Леонідівка, Вікторівка.

5. Відремонтовані та пофарбовані автобусні зупинки. За сприяння Олександра Кодолі встановлено 7 нових автобусних зупинок по смт. Лосинівка. В 2019 році будуть встановлені ще 6 автобусних зупинок по селах громади.

6. За підтримки народного депутата були придбані та встановлені дитячі майданчики по населеним пунктам Лосинівській ОТГ.

Приймають активну участь в розвитку нашої громади приватні підприємці, які щороку встановлюють новорічні ялинки по всіх населених пунктах Лосинівської ОТГ, фінансово допомагають в організації та проведенні різних масових заходів. На початку 2018 року в смт. Лосинівка було встановлено Арт-об'єкт «Лавка для закоханих».

Таким чином, можна зробити висновок, що ми зробили достатньо добрих справ, але не все задумане було виконано. Не скрізь загорілося вуличне освітлення, залишилися не відремонтовані дороги комунальної власності громади. Але на цьому не зупиняємося, ми працюємо відкрито, чесно, на благо наших людей, і всі розпочаті роботи будуть продовжуватись у 2019 році. Сподіваюся на подальшу співпрацю і взаєморозуміння з кожним.

**ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ
ЛОСИНІВСЬКОЇ СЕЛИЩНОЇ РАДИ**

Реформа децентралізації має стати незворотною

12 листопада у Києві відбулося засідання Ради регіонального розвитку. Його учасником був і голова Лосинівської громади Володимир Миколайович Андрієць. Про що йшлося на форумі?

Засідання Ради регіонального розвитку відбулося під головуванням Президента України Петра Порошенка та за участю Прем'єр-міністра Володимира Гройсмана. На захід з'їхалися представники місцевої влади з усієї країни, була й делегація Ніжинщини, до складу якої входив і голова селищної ради Володимир Андрієць.

Головний акцент зібрання – майбутнє України, стратегія її розвитку. Обговорили завершення реформи децентралізації. Також торкнулися питань підтримки малозабезпечених родин завдяки субсидіям. Президент наголосив, що впровадження реформи децентралізації довело її економічну та політичну ефективність, і тому вона має стати незворотною.

Глава держави зауважив, що реформи децентралізації запроваджувалися для того, аби наблизити владу до людей, скоротити відстань від людини до громади, яка має реальний фінансовий ресурс для вирішення проблем.

Акцентував Президент на важливості утворення об'єднаних територіальних громад по всій Україні до проведення місцевих виборів у 2020 році. Також Президент зазначив, що у 2019 році мають бути сформовані всі перспективні плани областей з повним покриттям ОТГ всієї території України. На добровільній основі вже створено 865 ОТГ. Вони охоплюють 24 відсотки населення і 37 відсотків від загальної площі України. Президент також наголосив, що ініціює в наступному році 3 мільярди гривень на підключення сільських шкіл до світового павутиння, на придбання шкільних автобусів, також торкнувся теми інклюзивної освіти. У контексті питання про тарифи у влади є невідкладні тактичні завдання, які треба вирішити упродовж місяців та тижнів. Президент спілкувався з Урядом, і його принципова позиція – захистити людей і вдосконалити та розширити систему субсидій, збільшити кошти на її виконання.

Виконавчий комітет Лосинівської селищної ради

Bill Olsen не байдужий до проблем Лосинівської громади!

У Лосинівці проходить стажування волонтер Корпусу Миру США Білл Олсен. Лосинівська ОТГ одна з трьох громад Чернігівщини, яка виборувала право участі у Програмі Корпусу миру США "Розвиток громад".

Білл вивчає українську мову, а лосинівські школярі, спілкуючись з ним, у свою чергу, покращують свої знання з англійської. І не тільки цим приваблює цей чоловік. У Лосинівці Білл намагається бути корисним нашій громаді, тому бере активну участь у обговоренні проектів та вирішенні актуальних проблем громадського життя. Білл переслідує ще й мету: подарувати лосинівчанам життєвоважливі навички, які

збагатять їхнє фізичне та емоційне здоров'я, і ці навички, переконаний він, стануть життєвими громади у нагоді впродовж усього їхнього життя.

По секрету скажу читачеві ще й таке: наш гість із США займається йогою, цікавиться таємницями Всесвіту, любить милуватися лосинівським вечірнім зоряним небом, яке йому нагадує його рідне – каліфорнійське. Тоді подумки Білл лине додому, у Сан-Франциско (у цьому місті волонтер мешкає), до своєї родини, рідних, близьких, друзів.

Довідка : Корпус Миру США в Україні було засновано у 1992 році, коли Президент України Леонід Кравчук та Президент США Джордж Буш підписали двосторонню угоду про започаткування Корпусу Миру США в Україні. Корпус Миру – це урядова організація Сполучених штатів Америки, яка не є релігійною чи політичною, єдині цілі, які вона переслідує – це співпраця з іншими країнами, отримання інформації про ті, країни, де в яких волонтери перебувають, тобто обмін культурами, думками.

Микола БОРЦ

7 ОСНОВНИХ ЗМІН В ПРОГРАМІ ЖИТЛОВИХ СУБСИДІЙ

За результатами першого етапу верифікації субсидіантів Уряд вдосконалив умови оформлення урядової допомоги у сплаті житлово-комунальних послуг. Відповідні зміни були внесені в Постанову КМУ №329 Кабінетом Міністрів України.

З 1 жовтня 2018 року при розрахунку житлової субсидії не враховуються до сукупного доходу сплачені аліменти та спеціальна бюджетна дотація за вирощування молодняка великої рогатої худоби, яка в рік складає до 2500 гривень за голову.

Субсидію на загальних умовах можуть отримати ті громадяни, в яких є заборгованість зі сплати єдиного соціального внеску з вини роботодавця.

Право на допомогу від Уряду мають ті родини, опалювальна, а не загальна, площа житла яких не перевищує 120 кв. метрів для квартири та 200 кв. метрів для індивідуального будинку.

У разі якщо член домогосподарства немає доходів, бо перебуває у складних життєвих обставинах через хворобу, або у складі домогосподарства є працездатні алко- чи наркозалежні (за наявності довідки від лікаря), онкохворі (за наявності висновку ЛКК), субсидію вправі призначити Комісія з питань призначення житлових субсидій.

На понаднормову площу, але не більше ніж 30% від норми, мають право громадяни, які отримують пенсію у зв'язку з втратою годувальника, хто досяг пенсійного віку чи отримує пенсію за вислугою років, а також ті, хто отримує державну соціальну допомогу за інвалідністю з дитинства та дітям з інвалідністю.

Зміни також стосуються сплати обов'язкового платежу. З 1 жовтня 2018 року якщо вартість фактично спожитої послуги менша обсягу обов'язкового платежу, субсидіант має право сплачувати лише вартість фактично спожитої послуги. Для прикладу, якщо розмір обов'язкового платежу за певну послугу становить 200 гривень на місяць, але домогосподарство реально її спожило тільки на 120 гривень, сплаті підлягатиме фактичний обсяг споживання, тобто 120 грн.

Без обов'язкової сплати ЄСВ субсидію можуть отримати:

- Безробітні в сільській місцевості, райцентрі, селищах міського типу. Комісія з питань призначення житлових субсидій вправі прийняти позитивне для заявника рішення;

- Безробітні в місті за умови перебування на обліку в центрі зайнятості;

- Громадяни, які працюють за кордоном і сплачують там ЄСВ, що підтверджується документально. Тоді субсидію в Україні домогосподарство, де зареєстрована така особа, має змогу отримувати на загальних умовах.

Якщо субсидію на новий рік 2018-2019 рр уже призначено, то її розмір на опалювальний сезон управління соціального захисту населення у жовтні розрахує автоматично, без повторного звернення з документами.

ПРИЙШЛА СУБСИДІЯ. ЯК СПЛАЧУВАТИ СВІЙ ОБОВ'ЯЗКОВИЙ ПЛАТІЖ?

Як і в минулих опалювальних сезонах зекономлену субсидію можна використати для оплати в наступному місяці спожитого понад виділену соціальну норму газу, води чи електроенергії.

До прикладу, сім'ї була нарахована жовтнева субсидія (неповний опалювальний місяць) у розмірі 550 грн. Обов'язковий платіж домогосподарства 820 грн. Але у жовтні спожито лише 13 кубометрів газу, за що сплачено його фактичну вартість – 92,26 грн. В наступному місяці сім'я має право розрахуватися за спожитий понад норму газ зекономленою в попередньому місяці субсидією.

Або ж у листопаді обов'язковий платіж становить 1000 гривень за соціальною нормою 400 кубів газу, а фактично використано лише 100 кубів. **Залишок – 300 кубів – можна використати у більш холодні місяці**, до прикладу у грудні-січні. При цьому, не потрібно нікому нічого повідомляти – ці суми мають зазначатися надавачем послуг у платіжці як переплата (з мінусом).

Якщо вартість фактично спожитої послуги менша обсягу обов'язкового платежу, субсидіант має право сплачувати лише вартість фактично спожитої послуги. Якщо, скажімо, розмір обов'язкового платежу за певну послугу становить 200 гривень на місяць, але домогосподарство реально її спожило тільки на 120 гривень, **сплаті підлягатиме фактичний обсяг споживання**, тобто 120 грн.

Сума субсидії, яку держава надала громадянам для оплати комунальних послуг в розмірі соціальних нормативів, і яка не використана у минулому місяці родинною внаслідок економії електроенергії, газу чи води, має обов'язково зараховуватися постачальником послуг у рахунок плати за послуги наступних розрахункових періодів.

Лариса КОСЮЧЕНКО,

фахівець із соціальної роботи по наданню послуг Лосинівської селищної ради

Предсавники Лосинівської ОТГ у місті Дніпро

27 – 29 вересня 2018 року у місті Дніпрі відбувся фінал XV Міжнародного конкурсу творчих робіт «Уроки війни та Голокосту – уроки толерантності». В ньому взяли участь і представники Лосинівської ОТГ: учителька історії Лосинівської ЗОШ І – ІІІ ст. Ніна Дмитрівна Авраменко, учителька географії Шатурського НВК І – ІІ ст. Тетяна Миколаївна Рубан, учениця 10 класу Лосинівської ЗОШ І – ІІІ ст. Анна Дей.

Програма заходу була дуже насиченою, цікавою, пізнавальною. Розпочалась вона екскурсією до музею «Пам'ять єврейського народу та Голокост в Україні». А вже потім відбулося відкриття конкурсу та захист творчих робіт. Було представлено 11 студентських, 23 учительських та 25 учнівських робіт. Журі очолювали головний спеціаліст Департаменту загальної середньої та дошкільної освіти Міністерства освіти і науки України Раїса Євтушенко, професор Тетяна Ладиченко та директор Українського інституту вивчення голокосту «Ткума» Ігор Щупак. Фіналісти конкурсу взяли участь у ряді заходів, що відбулися в приміщенні Дніпропетровської ОДА у рамках проведення Міжнародного книжкового форуму, а також у педагогічному семінарі «Шкільні підручники про Другу світову війну та інші сторінки історії» та презентації нових підручників «Вступ до історії» для учнів 5 класу (автори Ігор Щупак, Ірина Піскарєва та переможниця конкурсу «Учитель року» Олена Бурлака), а також «Всесвітня історія» для учнів 10 класу (автор директор Ігор Щупак).

Хвилююча мить – підведення підсумків конкурсу творчих робіт:

Авраменко Ніна Дмитрівна – перше місце за роботу «Голод 1946-1947 років

у спогадах жителі селища Лосинівка та документальних джерел» в номінації «Пошукова робота»;

Рубан Тетяна Миколаївна – перше місце за створення WEB-сайту «Праведники Чернігівщини» у номінації «Мультимедіа»;

Дей Анна – друге місце за творчу роботу «Втрачена Батьківщина... Повернення буде?!» (керівник Наталя Володимирівна Євенко, ЦДЮТ, науковий консультант Тетяна Віталіївна Черненко).

Години, що залишалися до потяга «Дніпро-Київ», були проведені з користю: ми знайомилися з історичним центром міста, пройшли набережною Дніпра, відвідали музей АТО.

Щиро вдячні організаторам конкурсу за можливість взяти участь у фіналі, відвідати м. Дніпро, відчути атмосферу не лише змагальності, а й доброзичливості, співпраці, спілкування з однодумцями. Вдячні Тетяні Віталіївні Черненко за надання методичної допомоги при підготовці конкурсних робіт та організацію участі освітян Ніжинщини у фіналі. Висловлюємо подяку начальнику відділу освіти Лосинівської ОТГ Кільовому Віктору Миколайовичу за допомогу та розуміння.

**Вчителі: Н.Д. АВРАМЕНКО
Т.М. РУБАН**

Нова Українська Школа в Лосинівській громаді

Нова українська школа – це ключова реформа Міністерства освіти і науки. Головна мета – створити школу, у якій буде приємно навчатись і, яка даватиме учням не тільки знання, а й вміння застосовувати їх у житті.

Говорячи про важливість змін у середній освіті, потрібно розуміти, що одне із завдань школи – допомогти дитині підготуватися до сучасного життя і саме це головний пріоритет розвитку освіти Лосинівської громади.

Розпочалось усе ще рік тому, коли чотири педагоги початкової школи (Тетяна Рубан, Людмила Примак, Галина Івашко, Алла Росієць) зареєструвалися на освітній платформі EdEra, для обов'язкового проходження онлайн-курсів з перепідготовки учителів початкових класів. Потім – очні курси підвищення кваліфікації, де більше часу приділялось практичним навикам. І от результат – вчителі отримали по два сертифікати і мають право набирати перший клас НУШ.

Ініціативні та творчі учителі-початківці активно включалися в роботу, адже швидше хотілося запровадити Нову школу, попрацювати за Новим стандартом, бо зваблювали нові можливості, фінансування, свобода учителя, нестандартний підхід і т.д. Та чим ближче наближався новий навчальний рік, тим більше чулося негативних відгуків від колег з різних куточків нашої області. Не надходили нові партії, техніка, підручники...Нажаль, навіть зараз така ситуація відбувається не тільки у маленьких селах і школах, а й у містах.

Почали працювати у класах з початку серпня. Вчителі вирішивши, за якою програмою (Шияна чи Савченко) працювати, почали декорувати класи. Класні кімнати, коридори допомагали ремонтувати вчителі, батьки, спонсори та інвестори. Кожен заклад освіти перетворився на цікаву, яскраву, творчу лабораторію, де все пов'язано між собою, як і вимагає програма, оскільки кожен куточок класу містив якусь корисну інформацію.

Лосинівська об'єднана територіальна громада відповідально віднеслась до закупівлі обладнання для перших класів. Розбіжностей не було. Маленька чи велика школа – всі були забезпечені матеріалами для того, щоб діти отримали якісну освіту. Спочатку новенькі одностіжні антисколіозні парти і стільці на суму 114 798 гривень. Потім ноутбуки, кольорові принтери, дошки, інтернет-мережа (93564грн) і конструктори LEGO. Пізніше, встановили нові сучасні стінки, привезли іграшки, дидактичний матеріал

проплачувала громада частинами всього на суму 96965грн.

Почалися будні. Вчителю першого класу НУШ не позаздриш. У класі, де оформлено 8 осередків (навчальний, тематичний, ігровий, зона тиші, відкриттів, природничий, живий куточок і осередок учителя), особистий простір дитини (полочка у шафі, контейнер з LEGO, корзина, заповнена шкільним приладдям), іграшки, розфарбовані стіни, наліпки усього, де тільки можливо...було практично незручно сконцентрувати увагу дитини. Що робити? Основне – це подача інформації у ігровій формі, і тому результат – швидке засвоєння інформації. У класі – музичні ручки, дитячі пісеньки, навчальні мультики. Особливі для першокласників стали заняття на свіжому повітрі. Кожен день для першачків починається з ранкових зустрічей. Це – щоденні обговорення у колі своїх однолітків проблем класу, правил, планів, ігор на уважність та згуртованість. Такі зустрічі розвивають соціальні навички дітей, вміння висловлювати інших та не боятися висловити свою думку.

Нова українська школа – це безпечна школа, дружна до дитини.

Ви часто чуєте про компетентності та наскрізні вміння, які має розвивати Нова українська школа. Йдеться про вміння розв'язувати проблеми, критично та творчо мислити, співпрацювати та ефективно спілкуватися, розвивати власний емоційний інтелект та рефлексувати. Діти мають вміти самостійно організовувати свою діяльність, досліджувати довкілля тощо. Усе це передбачають навчальні програми НУШ. За новою програмою навчання у першому класі інтегроване, адже діти в ранньому віці сприймають світ цілісно, а не фрагментарно. Предмети об'єднуються довкола цікавих для дитини тем чи проблем. Цей інтегрований курс в НУШ називається «Я досліджую світ».

Освітнє середовище у Лосинівській громаді – це дитячі вірзики, лепбуки, поробки з кольорового паперу. Це величезна кількість речей, які розвивально впливають на дітей. Наприклад, для вивчення розміру дітям важливо мати об'ємні геометричні фігури – до прикладу, кубики різних розмірів (з ребром в один сантиметр, два і так далі). Якщо дати дитині такий набір – це буде зовсім інше, ніж вона вирішить тисячу прикладів у зошиті. Усе це – без муштри і заучування, важких рюкзаків та постійного сидіння за підручниками.

Тож, вчитися читати і писати, додавати і віднімати, а також висловлювати і захищати свою думку, критично оцінювати «медіатексти»

(так-так), читати діаграми, діти будуть не лише на окремих уроках української мови та математики, а й на заняттях з інтегрованого курсу «Я досліджую світ». Крім того, першокласникам разом з своїм учителем можна експериментувати, спостерігати, збирати та аналізувати дані, сумніватися, помилятися, дивуватися і радіти пізнанню нового.

НУШ у 2018-2019 н.р. – це лише початок!

Основні здобутки наших учнів та вчителів ще попереду!

ЯКІСНА, ЦІКАВА, ДОСТУПНА ОСВІТА – ОСНОВНИЙ ПРІОРИТЕТ РОЗВИТКУ ЛОСИНІВСЬКОЇ ОБ'ЄДНАНОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ! АДЖЕ ДІТИ – ЦЕ НАШЕ МАЙБУТНЄ І ХТО ЯК НЕ МИ З ВАМИ ПОТУРБУЄМОСЯ ПРО ЇХ НАВЧАННЯ ТА РОЗВИТОК, ТОЖ ТВОРИМО НОВУ УКРАЇНСЬКУ ШКОЛУ РАЗОМ!

**Відділ освіти, сім'ї, молоді та спорту
Лосинівської селищної ради**

Ще у червні 2017 року Ніжинщину відвідала відома телеведуча, заслужена артистка України Оксана Пекун із телевізійною знімальною групою UA:ПЕРШИЙ. Приїхала вона в Ніжин на запрошення начальника районного відділу культури Антоніни Залозної, яка й познайомила ведучу популярної телепрограми «Фольк-musik» із художніми колективами району.

Пісня підносить шняківчан до вершин гідності, людяності, творчості

Ще у червні 2017 року Ніжинщину відвідала відома телеведуча, заслужена артистка України Оксана Пекун із телевізійною знімальною групою UA:ПЕРШИЙ. Приїхала вона в Ніжин на запрошення начальника районного відділу культури Антоніни Залозної, яка й познайомила ведучу популярної телепрограми «Фольк-musik» із художніми колективами району.

Гостя відвідала й Шняківку, де прослухала два колективи: народний аматорський родинний ансамбль «Берегиня» (художній керівник Анатолій Лисенко) та народний аматорський хоровий колектив «Родина» (художній керівник Василь Боровик). Її враження вирували через край. Не забарилася й сенсація, яка облетіло район вміть: шняківчан запросили у Київ для участі у зйомках.

21 вересня народний аматорський родинний ансамбль «Берегиня» взяв участь у зйомках програми «Фольк-music» у студії Національної телекомпанії України.

Чи ж сенсацією ця новина прозвучала насправді? Зрозуміло, ні! Скоріше, закономірністю!

Народна пісня у звучанні аматорів сцени із Шняківки має крила. Вона наділена якоюсь дивовижною силою для польоту. Підносить цих талановитих людей до вершин гідності, людяності, творчості.

Де виток цього пісенного феномену? Звідки черпають сили для наснаги наші земляки? З історичної долі, безперечно. Вікових радостей і зажури, з мрій і надій, сподівань і віри. В недалекому за історичними мірками минулому звучала народна пісня під час відпочинку трударів у полі, в дорозі, на вулиці, під зоряним місячним небом. На весіллях і днях народження. На честь народного календаря. Лилася невпинною рікою проникливо, задушевно, будила святу любов до рідної

землі, роду-племені свого. Звучить і нині, бо не дають їй згаснути вірні служителі духовності, а серед них - і шняківчани.

Хто бачив виступ славних шняківчан у ефірі всеукраїнської мистецької телепрограми, підтримають мій висновок: відмінне виконання! Для свого визнання в щасливий мить подарувала Шняківка цих піснелюбів Україні!

«Ой, на горі шарварок» у виконанні шняківського колективу на популярній телепрограмі полюбилося мені. І нині наспівую цю перлину народної лірики. Спробую пояснити чому? Причарували, перш за все, голоси Валентини та Миколи Федьків, вони були солістами. І слово, і музика пісні, здавалося, линуть не з телестудії, а саме звідти, з дорогого серцю куточка, де тихоплина річка, де розкішними кронами дивують яскор, де рясні калинові кетяги, де земля умивається полиновими росами, а небо у відлунні прощальної журавлиної пісні.

Летить цей згусток людського генія дорогою, встеленою квітами. Зачувши її, з дворів на дорогу виходять люди. Все більше й більше вчуваються їх голоси. Пісня здійснюється над селом жар-птицею, летить далеко у світ, несучи на крилах любов і розраду.

Безперечно, колектив вів наполегливу підготовку до виступу. Перекопаний, був пошук пісні – однієї такої з десятків інших. Впевнений, кожен з виконавців відчував: пісня тоді прекрасна, коли прекрасні і слова й мелодія. Коли лежить до неї душа. Коли ставлення до неї висловлює серце. І вибір було зроблено....

Дрижать від чарівної мелодії плечі, тремтять вії від набіглої чуттєвої сльози... Звучить пісня, піднявшись над буднями і суєтою, над сірою буденщиною, освітлюючи своєю енергетикою наш день сьогоднішній і день завтрашній.

Микола БОРЩ

Кобзар-лірник Василь Нечепра прагнув зробити лосинівчан справжніми українцями!

Скажіть: ви коли-небудь бачили кобзаря? Ну скажімо, десь у полі. На кургані, порослому бур'янами. Чи, може, до вашої оселі він заходить? Пісню співав. Ні...Вірю...Зрозуміло ж, такого вже бути не може. Це два століття назад подорожували кобзарі українськими просторами. Сліпі, з бандурою за плечима. Кожне село їм було раде. Зустрічали люди цих гостей чемно і привітно. І починалося тоді справжнє свято.

Як тоді жилося простій людині? Працювала на панів. Світу білого не бачила.. Газет не читала, бо не знала грамоти. Та й де тоді ті газети в селі були. Одна надія – на кобзаря. Завітає... Заспіває урочисто про героїв народних, як ворогів лютих у січах кривавих нищили, славу України здобуваючи. Про правду і кривду. Про справедливість і несправедливість, свавілля панське. А то й веселі затагне, розрадить, пожартує. Новини з усіх усюд донесе.. Дивись, і оживе людина. Легше їй на душі стане. Журні думки розвіє на час. Настрій з'явиться.

Пісні сліпих кобзарів для людей були, як живлючий бальзам. Як універсальні ліки від усіх хвороб – і тілесних, і душевних. Словом – було колись кобзарство!

Є кобзарі і нині. На Україні вони вже не рідкість. Доводити цього не буду. Лосинівчани й самі в цьому переконалися, коли зустрічали щирого гостя Василя Нечепу.

Скільки читав про Січ, про козацтво, скільки фільмів переглянув. Мертвим вантажем осідав цей матеріал у мені. Чи я вже такий неемоційний уродився, чи так написано, показано нецікаво. Хто його знає. Та сталося диво! Як тільки піднявся на сцену Василь Нечепу та взяв у руки бандуру, пісню заспівав, одразу ж історія українська в мені ожила. І кургани в уяві постали, і грізні козацькі часи заговорили до мене своїми драматичними і трагічними сторінками.. Чудася якась, – зловив себе на думці.

А позитивна енергетика кобзаря Нечепи продовжувала робити свою роботу, бо нагадала присутнім про справжні цінності, честь, совість, відповідальність за день нинішній. Ми всі ніби воззвисяли у власних очах. Виникла гордість за Україну, за те, що живемо на рідній землі, що маємо славних предків, які не стояли осторонь подій, а із шаблею у руках творили власну історію, виборювали право на життя.

Як живеться сучасному кобзарю у нинішніх умовах? Питання риторичне. Він, зрозуміло, не той, що був колись.

Та суть кобзарства, його генетичний код живе й нині в ньому. Його власником є і кобзар Василь Нечепу. Він, як і його побратими в минулі століття, – людинолюб, патріот і правдолюб. До мозку кісток. Об'їздив півсвіту, пропагуючи українське кобзарське ремесло, демонструючи, що слава козацька не зникла, не загинула в історичній пилюці століть. Що вона й нині живе, дише, відроджується серед українців. Що українці – нащадки тих козарлюг, а тому здатні поборотися за свободу свою, відродитися до повноцінного життя.

І для культури нашої, для її розвитку робить Василь Нечепу немало.

Пам'ять про славних синів Чернігівщини увіковічує, відкриваючи їм меморіальні дошки. Пропагує народну пісню, думу...Дітей патріотизму навчає. На святому українському ґрунті. Щоб землі рідної не цуралися, батьків своїх шанували, росли гідними і свободолюбивими. Щоб в душі вогонь боротьби мали. Такий, як у свій час Стус Василь мав. Яка ж то поезія цього мученика-поета є. Вся із боротьби і любові зіткана. Із стоїчного сприйняття життя. І пісня народна щоб у душі дитячі проникла і лишила свій слід там навечно – теж хоче кобзар-лірник. Тому і возвеличує геніальність Анатолія Пашкевича, його працю для України як композитора.

Є чим пишатися підростаючому поколінню, є з кого брати приклад. Не перевелися у нас взірці. Треба тільки привчати себе до справжнього життя, а не жевріти, впускаючи в душу апатію, зневіру, розчарування. Треба вчитися рости оптимістом, людиною із Україною в серці. У наших руках наша доля. Поборімося ж за неї. Кобзарська вдача Василя Нечепи, його віра в день завтрашній, його пісня, яка проникає у саме серце, допоможуть нам у цьому.

Творчість Василя Нечепи не тільки чарує, а й веде за собою. Вона ніби магніт для душі. Так і повинно бути, бо що то за кобзар, який не здатний повести за собою. Згадаймо кобзаря Волоха з «Гайдамаків» Шевченка – духовного наставника повсталых мас.

Василь Нечепу мужності теж не бракує. Він знає своє кобзарське ремесло і своє місце в строю. Як той Волох, з воїнами світла на Донбасі у перших рядах стоїть. Лунають його думи над згарищами боїв, над окопами, зруйнованими населеними пунктами. Несуть гідність, рішучість, незламність духу. Гартують волю, дух борців за незалежність, суверенітет. Нас не можна знищити на своїй землі. Ми маємо вибороти перемогу. Хай згине ворог. «Музичний батальйон» Василя Нечепи продовжує боротьбу.

Буде жити на землі лосинівській і дух Великого Кобзаря. Так авторитетно заявляє Василь Нечепу. І так буде. Кобзар-лірник подбав і про це. Вербові гілочки від розкішної верби, що ще під час заслання висадив на щастя казачам Великий Кобзар Тарас Шевченко, будуть тепер в Лосинівці пнутися до сонця, щоб через десятиліття стати красунями-вербами. Щоб нащадки дивувалися цій красі і згадували кобзаря Василя Нечепу, який прагнув зробити лосинівчан справжніми українцями.

Микола БОРЩ

Найстарша жителька району — Катерина Лаврівна Ребенюк — зустріла свій 105-й день народження

ОЧІ, НАПОВНЕНІ ЛЮБОВ'Ю ДО ЖИТТЯ

ДИВЛЮСЯ на це ось фото — і ніби ласкаве сонце закрадається в душу, ніби фарби ніжності оповивають її. Не знаю чому, але рука сама береться за ручку. І вже не можу зупинитися, щоб не писати. Чому бажання сказати слово виникло?

Можливо, добра енергетика цієї старенької бабусі — Катерини Лаврівни, пронизала мене. Погляньте на її очі. Невеличкі. Придивіться — не вицвілі, а з блакитно. Значить, молоді. Аж світається жвавістю і любов'ю. Такими були на початку 20 століття — такі й нині. Не змінив їх час. Хоч побачили вони на віку своєму стільки всякого лиха, горя, нужди і відчаю. А яка історія перед ними пройшла! І як Україну мордувала влада північного завойовника, і як отой вусатий иттево ва кусок хліба у дитини віднімав, людей каторгою мордував, бо, бачся, багаті в них побачив. Може, й землі дешицю мали ті нещасні, так не ледацюгами ж були. Годували працюю своєю усю країну. А з ними ось так — по-звірячому — в Сибір несходиму, на загибель вірну. Бачили ці очі й початок війни, коли тряслася від скинутих ворогом бомб Лосинівка, а потім жевріла під брудним чоботом окупанта. І як визволителі прийшли — теж не забули. Радісно на душі було. Та горе знову на плечі лягало. А радість на смуток обернулася, бо скільки ж отих солдатів, односельчан з фронтів не повернулося. Скільки похоронок прилетіло чорним птахом з бойовищ тих в селище. І скільки суму людського з туманами в парі кружляло над Лосинівкою.

А влада яка нелюдною, кровожерливою була. Хіба тоді людина в законі почувалася. Хто рахувався з нею? На відкуп долі, кабальних иттево та трудоднів лишали її харцизяки прокляті. Скільки сліз і нужди людської повоєнної доби пропливло перед блакитними очима Катерини Лаврівни. Ріки. І думаю я: чи знайдеться на землі людина, яка б оте пекло зуміла пережити, перенести і — вижити. Українська селянська душа зробила це. Бо по-іншому і бути не могло, тому що виліплена вона з тіста особливого. Бабуся Катерина зуміла вижити. На зло всім нещастям світу, вітрам недоли, на зло нелюдам — людоморам. І не тільки в цьому її подвиг. У тому страшному пеклі народжувала вона дітей, ростила як могла, виховувала, у світі проводжала. І де брала для цього час, і звідки сили в тілі знаходила?

Запитаєте, як могла ця жінка до таких років дожити? Відповім: бо любила життя над усе, ніколи не рахувалася з життєвими негараздами. І вірила. У щастя, у краще життя. Не своє... Дітей... Мучилась, гірку ношу буденщини тягла, недосипала, недоїдала... І все для них. А ще звикла в цьому житті тільки рукам своїм довіряти. А вони її ніколи не підводили. У спеку і холод, у дні зневіри і розпачу. Зранку до ночі. Без втоми і відпочинку. Працювали, як каторжні. І дивуюся я цим жилавим, роботящим селянським рукам. Скільки ж бо сили незміряної вони мали? З якого матеріалу зроблені? І не тільки Катерини Лаврівни руки, а й мільйонів жінок-українок тих лихоносних часів. І сім'ю, і державу на плечах своїх тендітних, на руках мозолястих, на нервах сталевих тримали. Виборювали життя у лиха — і людьми лишалися.

Нам би на вашу честь, любі наші бабусі, гімни

співати, а державі нашій — життя вам гідне дати. Так де там... І пенсії у вас тієї — кіт наплакав, і уваги до вас — для годиться. Ще й субсидіями на додаток обклали.

Та біди немає. І бути її не може у Катерини Лаврівни — навдивовижу чуйної, незмірно доброї, ласкавої, привітної бабусі з Лосинівки. Не змогло життя її характер переробити, змінити, переламати. З самого дитинства несла вона в собі чуйність до людей, співпереживання, добро, ласку і привітність. Била лихом об землю. Гартувалася, мужніла... Ось так на дорозі життя довжиною у 105 років і затрималася.

І тільки очі її говорять до нас молодістю. Коли весела бабуся Катя — вони блищать, коли сумує — блиск їх не тьмяніє. Але попри все, вони світаються жвавістю та любов'ю до життя.

Микола БОРЩ

Золотий сезон сальненського «РІДа»

Футбольний сезон 2018 року в районі завершився. Написана ще одна сторінка в історії цього виду спорту на Ніжинщині. Є що згадати, адже рік був надзвичайно насиченим. Але головна подія — це,

звичайно, перемога команди «Рід» (с.Сальне) у фіналі Відкритого кубку Ніжинського району з футболу. Вперше в історії.

Кубок району хлопці заслужили своєю грою протягом всієї дистанції,

своїм баченням, наполегливою працею. Велика заслуга капітана команди Артура Чуприни, який уміє мотивувати, він на полі — лідер і веде за собою всю команду: воротаря Артема Борща, Ігора Петрика, Василя Самофала, Миколи Лисогора, Володимира Потильчака, Андрія Горбаня, Сергія Пилипенка, Олексія Заволового та багатьох інших.

Футболістами постійно опікується, фінансово їх підтримує керівник місцевого сільгосппідприємства СТОВ «Рід» Микола Чуприна — людина небайдужа до того, як і чим живе сільська молодь.

Микола БОРЩ

Лосинівці перемогли у відкритому кубку ІМК з волейболу

З 17 листопада 2018 року розпочався відкритий кубок ІМК з волейболу. У змаганнях взяло участь 10 команд з трьох районів Чернігівщини (Прилуцького, Ічнянського та Ніжинського).

У першому етапі, що відбувся 17 листопада, команда з Лосинівки змагалася в групі А, де впевнено перемогла чотири команди Прилуцького району з рахунком 2:0 і вийшла з групи першою та забезпечила собі вихід до півфіналу. 25 листопада 2018 року відбувся другий етап кубку ІМК. Наші волейболісти спокатку впевнено обіграли команду Ічнянського району, а у фіналі перемогли спортсменів При-

луцького району з рахунком 2:0. Отже кубок у Лосинівці! Приз «кращого гравця» отримав мешканець нашої громади Роман Повизший. Вітаємо хлопців з перемогою! В свою чергу, спортсмени Лосинівської

громади дякують за підтримку та придбання нової спортивної форми для волейбольної команди селищному голові Володимир Андрійцю та місцевим депутатам.

Виконавчий комітет селищної ради

ЛОСИНІВСЬКІ футболісти були відомі ще в 60-70-роки уже минулого століття. Перемагали в обласних змаганнях, відзначалися стабільною грою, демонструючи технічний футбол і бажання грати на швидкостях. Думаю, не один лосинівський уболівальник підтримає мене в цьому. Погоджуються з моєю думкою і депутат обласної ради, вчитель фізкультури Лосинівської школи Микола Миколайович Шматок.

Футбольні традиції у Лосинівці не канули в Лету. Вони живі. Футбол і нині розвивається, ним і зараз займаються нові покоління школярів. І це так відродно, так бажано для досвідченого педагога Миколи Шматка. Турнір «Золота осінь Лосинівки» у цьому році, — говорить він, — святкує свій 15-річний ювілей. Для подібних турнірів дата поважна, тому хотілося, щоб вона була пам'ятною. Футбольні поєдинки проходили як для дорослих жителів селища, так і для школярів. Матчі відбувалися за круговою системою. Основними суперниками серед дорослих

Микола Шматок впевнений:

турнір «Золота осінь Лосинівки»
пройшов на відмінно!

були команди «Гори» і «Фрунзе». Саме ці команди й увійшли до фінальної частини турніру. Хлопці старалися, демонстрували результативний футбол. Була напруга у матчах, спортивний азарт і завзяття, прагнення перемоги. Майстерно володіли м'ячем брати Примаки — Тарас і Дмитро, хороше враження по собі лишив футболіст «сімейний підряд» — Віктор Миколайович Коркішко з синами Сергієм і Владиславом. Турнір зафіксував також кращого бомбардира. Ним став Анатолій Ужищенко з команди «Фрунзе».

У напруженій боротьбі, продемонструвавши волю до перемоги і справжній спортивний гарт, перемогу здобули «фрунзівці».

Серед школярів першість вибороли юні футболісти «Центру», другими були «фрунзівці», а третіми «горяни».

На грі своїх вихованців Микола Миколайович зупинився більш детальніше. Розповів про серйозну підготовку команд до поєдинків. Захоплено називав прізвища найкращих з них — Віталія Калініченка, Вячеслава Лаврінця, Стаса Авраменка, Армена Мкртичана, Влада Коркішка, Володі Петрика. Для наставника всі його вихованці — найкращі. З ними пов'язує він наступні перемоги у районних змаганнях. Сам же турнір пройшов на відмінно!

Микола БОРЩ

Є люди, які цікавляться історією. Можливо, зараз це звучить не пафосно, не з бадьорим оптимізмом. Куди у наш прагматичний час до такого захоплення. Однак, я ж знову за своє. Є такі. І не одиниці. Поважають рідний край, шанують його. Хочуть більше знати, усвідомити, що відбувалося колись, як впливала та чи інша подія на подальше життя. Що рухало історичним процесом. Багато охочих з головою занурюються в етнографію, бо інтерес до народного побуту такий великий, що підносить їх над сірою буденщиною. Інші прагнуть дослідити своє родове коріння. Непросто це зараз зробити, але не настільки й безнадійно. Архіви, історичні джерела чекають на таких. Варто тільки здмухнути з них пилюку часу. Відкрити, а потім заглибитися з головою у пошук. Дивись, з тих історичних манускриптів і «випурхне» те сокровенне. Пояснить генетичний код. Принесе прозріння: хто я, з якого роду-племени...

З любов'ю до краєзнавчих цікавинок

Є люди, які цікавляться історією. Можливо, зараз це звучить не пафосно, не з бадьорим оптимізмом. Куди у наш прагматичний час до такого захоплення. Однак, я ж знову за своє. Є такі. І не одиниці. Поважають рідний край, шанують його. Хочуть більше знати, усвідомити, що відбувалося колись, як впливала та чи інша подія на подальше життя. Що рухало історичним процесом. Багато охочих з головою занурюються в етнографію, бо інтерес до народного побуту такий великий, що підносить їх над сірою буденщиною. Інші прагнуть дослідити своє родове коріння. Непросто це зараз зробити, але не настільки й безнадійно. Архіви, історичні джерела чекають на таких. Варто тільки здмухнути з них пилюку часу. Відкрити, а потім заглибитися з головою у пошук. Дивись, з тих історичних манускриптів і «випурхне» те сокровенне. Пояснить генетичний код. Принесе прозріння: хто я, з якого роду-племени...

Щоб вести свій історичний пошук, не обов'язково бути науковцем, професійним дослідником. Досить мати, всього-на-всього, любов до краєзнавчих цікавинок, захоплення пошуком.

Про це заговорив тому, що бачив таких ентузіастів з інтересом і бажанням знати більше. І не тільки бачив. Спілкувався з ними, слухав їхні персональні відкриття, враження від власного пошуку... Запитаєте: де я їх бачив? У Лосинівці... Так, так. Саме у нас.

Група туристів з міста Чернігова завітала в Лосинівку вихідним днем. Не просто так. Учасники подорожі згуртувалися, визначили свій маршрут. Допомогла їм це зробити завідувачка науково-освітнім відділом Чернігівського історичного музею ім. Василя Тарновського – Наталія Самохіна. Забажали побувати в Лосинівці – і не пошкодували!

Славна своєю історією Лосинівська

земля. Ще з сивої давнини, з княжої пори... У 17 столітті слід свій на наших землях лишили поляки. Потім лосинівчани монастирськими були, бо на цих землях господарювала Києво-Печерська Лавра. Попри соціальні і природні катаклізми, селище не зникло з історичної карти Чернігівщини. Навпаки, розрослося демографічно і територією, набиралося сил, натхнення, віри. Ніколи не розминалося із звичаями і традиціями, мало побут. В душах людських укорінювалася християнська віра і Божа благодать. І це не голослівно. Маємо живі приклади. Варто тільки заглянути в «Українську світлицю» Центру дитячої та юнацької творчості, щоб це зрозуміти. Тому не випадковою була перша зупинка наших гостей – заклад позашкільної освіти.

Про перші кроки громади у вирішенні економічних і соціальних проблем розповіла гостям Олена Боровик, керуюча справами Лосинівської громади. Олена Михайлівна також поділилася здобутками у розробці туристичної стежки, над якою працюють спеціалісти відділу культури та туризму.

Гості оглянули «Українську світлицю», де перед ними постали предмети народного побуту, а серед них і унікальні – діючий ткацький верстат, ступа, ярмо для волів. З цікавістю присутні вислухали розповідь Микола

Борща, директора закладу про роботу над створенням світлиці, про її роль у патріотичному вихованні учнівської молоді. У захваті гості були від творчого доробку педагогів Центру ДЮТ-вишитих рушників та картин Ірини Борщ, витинанок Наталії Євенко, виробів з тіста Світлани Олійник.

Сфотографувавшись на згадку на фоні виробів, подорожуючі вирушили до Лосинівського будинку культури, де стали глядачами яскравої концертної програми, що підготували для них аматори сцени. Її родзинками були: виступи неперевершених виконавців народних пісень Валентини Гавриляко, Наталії Опанасенко, народного аматорського колективу «Горлиця», вокального квінтету «Душі криниця» під керівництвом Василя Боровика, хореографічного колективу «Мрія» Ніжинської районної школи мистецтв під керівництвом Наталії та Юлії Ващенко.

Вражень від екскурсії, переконаний, у гостей вистачить надовго. І не потрібний нам у цей вихідний день холодний прагматизм. Щоб нам не говорили скептики – ми таки сильні душею і тілом. Ми ще здатні робити свій вибір на користь духовних потреб – любити рідний край, захоплюватися його величчю і неповторністю. І гості з Чернігова це довели.

Микола БОРЩ

СТЕРТИ НЕ ВДАТЬСЯ

Віддав себе без останку Україні

Нинішній рік особливий: 100-річчя утворення Незалежної Української Держави. Вона була у різних формах: УНР, Гетьманат, Директорія. Й червоним шнуром криз ті буремні роки пролягає подвижницька робота полковника Армії УНР, людини справді легендарної Івана Дубового.

Лише одне його ім'я наводило жах на червоних комісарів. Ось саме тому всі сімдесят років радянська влада викреслювала навіть згадку про цього справжнього українця, котрий не зрадив найсвятіше – Батьківщину.

Іван Костянтинович Дубовий народився 1894 р. в с. Галиця Ніжинського повіту Чернігівської губернії. Закінчив Ніжинське комерційне училище, Миколаївське інженерне училище (1915), вийшов прапорщиком у розпорядження штабу XI російської армії. Служив у саперному батальйоні. Під час Першої світової війни виявив мужність і героїзм на фронтах Першої світової війни, за що нагороджений найвищими орденами – орденом Святого Володимира IV ступеня з мечами та биндою, орденом Святого Георгія IV ступеня. Одержав військове звання – штабс-капітан.

Одразу ж, тільки-но постала незалежна Україна, не роздумуючи, перейшов на бік української революції.

У 1918-1919 рр. був командиром Запорізької сотні, куреня, полку. Командував 1-ю Запорізькою бригадою 1-ої

Запорізької стрілецької дивізії Армії УНР. Яка брала участь у Першому Зимового поході, завданням якого було збереження присутності української армії на українській території, у ворожому запіллі шляхом партизанських дій.

Боротьбу за незалежність України продовжив на еміграції в Франції, де поселився у 1923 році. Очолював «Товариство Запорозжців» та Союз лицарів Залізного Хреста. Помер у 1956 році.

Цього року прийнято рішення виконавчого комітету Ніжинської міської ради встановити меморіальну дошку Івану Дубовому на території Ніжинської ЗОШ № 1, де на початку 20 століття функціонувало Ніжинське комерційне училище.

1918 р. якнайпромовістіше проектується на наше сьогодення. Нестійкість, розхристаність поглядів, пошук слабодухів у боротьбі з ворогом, багатопартійність підточують міць держави. Доки ми потуратимемо цьому – доти будемо плентатися у хвості історії.

Та дух наш незламний. Війною на Донбасі наша держава відбулася. Оті тисячі й тисячі, що побували в горнилі війни з нашим північним ворогом, уже ніколи не віддадуть батьківську землю в рабство!

Тільки віддаючи себе без остатку Вітчизні, як це зробив наш славний земляк Іван Костянтинович Дубовий, ми зможемо створити сильну світову державу.

Микола БОРЩ

ОГОЛОШЕННЯ

Шановні жителі Лосинівської ОТГ!

З 11 вересня 2018 року всі дзвінки від громадян по наданню першої медичної допомоги, прийматиме оператор в м.Чернігів (за номером 103), який передаватиме їх на «швидку медичну допомогу» за місцем реєстрації.

103 телефон «ШВИДКОЇ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ».

ОГОЛОШЕННЯ

Шановні жителі Лосинівської
об'єднаної територіальної громади!

Доводимо до вашого відома, що в пожежній частині Лосинівської МПО з'явився додатковий номер мобільного телефону – 068-77-61-107.

Звертайтеся за необхідністю.

ПРИЄМНИЙ СПОГАД, ЯК СВЯТО ДЛЯ ДУШІ!

Є події, які надовго затримуються у мені. Береже їх пам'ять для того, щоб час від часу викинути на-гора, зробити свято душі.

Одна з таких подій – День селища, що відбувся у Лосинівці 27 травня цього року. Пам'ятним лишився цей захід не тільки тому, що відбувся вперше. І навіть не тому, що довкіл буяла ідилія травневих барв і відтінків. Кольоровими кадрами перед очима постали: хода у вишиванках, відкриття краєзнавчого музею, сільські садиби, оздоблені рушниками та предметами народного побуту.

Картина буде неповною, якщо до всього цього не згадати напийки і наїдки, від яких ломилися столи. І все це завдячуючи праці невтомних сільських трударів, їх вправним, умілим і золотим рукам.

А ще пам'ятний цей День людьми. Були вони напрочуд усміхненими, привітними, доброзичливими. Я б сказав, святковими! І виглядали всі ми, як одна дружна, щира і єдина родина.

Згадав обличчя святкуючих — і завмер від подиву.

— Ось де, браття, наша Слава! Слава України! — вилетіло з моїх грудей птахом-соколом і закружляло в танку із сніжинками. Недовго так тривало. Бо далі промайнув мій птах над засніженими парканами, оселями, затримався на мить у кронах дерев, щоб згодом піднятися ще вище і розсіятися у небесній височині.

Микола БОРЩ

Засновник та видавець ЛОСИНІВСЬКА СЕЛИЩ-НА РАДА
Адреса: 16663 вул. Шевченка, 2, смт. Лосинівка,
Ніжинський район Чернігівська обл.,
тел. (04631)61-2-37
e-mail: losynivskaotg@ukr.net
Розповсюджується безкоштовно.

Матеріали підготували:
Юлія Калута, Микола Борщ
Комп'ютерна верстка:
Олена ВІТНОВА
Віддруковано
ТОВ «Форматплюс-П».

Думки авторів можуть не збігатися з поглядами редакції.
За точність викладення фактів відповідає автор.
Редакція має право редагувати та скорочувати матеріали.
Відповідальність за якість несе друкарня.